

Principalele modificări ale Codului fiscal pentru anul 2021

consultant fiscal
Ionuț JINGA

SPECIALISTUL
COMENTEAZĂ

Sfârșitul anului 2020 a adus și cele mai multe modificări în Codul fiscal valabil pentru anul 2021, prin adoptarea Legii nr. 296/2020, publicate în Monitorul Oficial nr. 1.269 din 21 decembrie 2020.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial în ultima zi a anului trecut, vine cu câteva modificări în Codul fiscal, dar și cu prorogarea cu un an a datei de intrare în vigoare a noilor măsuri prevăzute de Legea nr. 296, cum sunt cele referitoare la deductibilitatea integrală a ajustărilor pentru deprecierea creanțelor sau a majorării plafonului pentru aplicarea cotei reduse de TVA în cazul vânzării de locuințe.

Care sunt principalele modificări ale Codului fiscal:

A. Impozit pe profit

1. Cheltuielile suportate de angajator aferente activității în regim de tele-muncă pentru salariații care desfășoară activitatea în acest regim, potrivit legii, sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal.
2. Contribuabilii care efectuează cheltuieli cu educația timpurie scad din impozitul pe profit datorat cheltuielile cu educația timpurie, dar nu mai mult de 1.500 lei/lună pentru fiecare copil. În cazul în care suma depășește impozitul pe profit datorat, diferența va fi scăzută, în ordine, din impozitul pe salarii reținut de contribuabil pentru angajați, din taxa pe valoarea adăugată datorată sau din accizele datorate.
3. Ajustările pentru deprecierea creanțelor sunt integral deductibile la calculul rezultatului fiscal, dacă creanțele îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute de Codul fiscal. Conform vechilor reglementări, ajustările pentru deprecierea creanțelor erau deductibile în limita unui procent de 30% din valoarea acestora.

Notă:

Potrivit O.U.G. nr. 226, publicată în M.Of. nr. 1.332/31.12.2020, această prevedere se va aplica începând cu **01.01.2022**.

4. Consolidarea fiscală la nivel de grup va conduce la posibilitatea societăților din același grup fiscal să compenseze profiturile cu pierderile, urmând să plătească impozit doar pe diferența rezultată. Rezultatul fiscal consolidat al grupului fiscal se determină prin însumarea algebrică a rezultatelor fiscale determinate în mod individual de fiecare membru al grupului fiscal. Rezultatul fiscal consolidat pozitiv este profit impozabil, iar rezultatul fiscal consolidat negativ este pierdere fiscală. Impozitul pe profit se calculează prin **aplicarea cotei de 16% asupra rezultatului fiscal consolidat pozitiv al grupului**.

4.1. Grupul fiscal în domeniul impozitului pe profit se constituie din cel puțin două dintre următoarele entități, denumite membri:

- (i) o persoană juridică română/persoană juridică cu sediul social în România înființată potrivit legislației europene și una sau mai multe persoane juridice române/persoane juridice cu sediul social în România înființate potrivit legislației europene la care aceasta deține, în mod direct sau indirect, cel puțin 75% din valoarea/ numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot al acestora;
- (ii) cel puțin două persoane juridice române la care o persoană fizică română deține, în mod direct sau indirect, cel puțin 75% din valoarea/ numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot;
- (iii) cel puțin două persoane juridice române deținute, în mod direct sau indirect, în proporție de cel puțin 75% din valoarea/ numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot, de o persoană juridică/ fizică, rezidentă într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri sau într-un stat cu care s-a încheiat un acord privind schimbul de informații;
- (iv) cel puțin o persoană juridică română deținută, în mod direct sau indirect, în proporție de cel puțin 75% din valoarea/ numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot, de o persoană juridică rezidentă într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri sau într-un stat cu care s-a încheiat un acord privind schimbul de informații și sediul permanent/ sediul permanent desemnat din România al acestei persoane juridice străine.

4.2. Persoană juridică responsabilă reprezintă persoană juridică română/persoană juridică cu sediul social în România înființată potrivit legislației europene, membră a unui grup fiscal în domeniul impozitului pe profit, desemnată pentru determinarea rezultatului fiscal consolidat al grupului fiscal, depunerea declarației de impozit pe profit și efectuarea plății impozitului pe profit în numele grupului.

4.3. Perioada de aplicare a sistemului de consolidare fiscală în domeniul impozitului pe profit este de 5 ani fiscali, calculați începând cu primul an al aplicării sistemului de consolidare fiscală și până la desființarea grupului fiscal, iar sistemul este opțional. Opțiunea se comunică organului fiscal competent pe baza unei cereri comune depuse de reprezentantul legal al persoanei juridice responsabile, semnate de către reprezentanții legali ai tuturor membrilor grupului. Cererea se depune cu cel puțin 60 de zile înainte de începerea perioadei pentru care se solicită aplicarea consolidării fiscale. Sistemul de consolidare fiscală în domeniul impozitului pe profit se aplică începând cu anul fiscal următor depunerii cererii.

4.4. Pentru constituirea grupului fiscal, membrii trebuie să îndeplinească, la data depunerii cererii, în mod cumulativ, următoarele condiții:

- a) condiția de deținere prevăzută la pct 4.1 trebuie să fie îndeplinită pentru o perioadă neîntreruptă de un an, anterioară începerii perioadei de consolidare fiscală;
- b) sunt contribuabili plătitori de impozit pe profit, care aplică același sistem de plată a impozitului pe profit;
- c) au același an fiscal;
- d) nu fac parte dintr-un alt grup fiscal în domeniul impozitului pe profit;
- e) nu sunt plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor sau nu sunt concomitent plătitori de impozit pe profit și plătitori de impozit specific;
- f) nu intră sub incidența prevederilor art. 18 din Codul fiscal (contribuabili care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor);
- g) nu se află în dizolvare/lichidare, potrivit legii.

4.5. Condițiile prevăzute la pct 4.4 lit. b)-g) și condiția de deținere prevăzută la pct 4.1 trebuie îndeplinite pe întreaga perioadă de consolidare fiscală.

5. Scutirea de impozit pe profit aferentă investițiilor realizate se acordă în limita impozitului pe profit calculat cumulativ de la începutul anului până în trimestrul punerii în funcțiune a activelor, pentru contribuabilii care aplică

sistemul trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit, respectiv în limita impozitului pe profit calculat cumulativ de la începutul anului punerii în funcțiune a activelor până la sfârșitul anului respectiv pentru contribuabilii care aplică sistemul anual de declarare și plată a impozitului pe profit. A fost abrogată astfel vechea prevedere conform căreia scutirea de impozit pe profit aferentă investițiilor realizate se acorda în limita impozitului pe profit datorat pentru perioada respectivă. (...)

6. Nu sunt deductibile la calculul rezultatului fiscal cheltuielile cu beneficiile acordate salariaților în instrumente de capitaluri cu decontare în acțiuni. Acestea reprezintă elemente similare cheltuielilor la momentul acordării efective a beneficiilor.
7. Nu sunt deductibile la calculul rezultatului fiscal cheltuielile efectuate ca urmare a unor tranzacții cu o persoană situată într-un stat care, la data înregistrării cheltuielilor, este inclus în anexa I și/sau anexa II din Lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.
8. În situația în care un beneficiar al unei sponsorizări/burse private/mecenat restituie suma respectivă contribuabilului, potrivit legii, într-un an fiscal diferit de cel în care a fost acordată sponsorizarea/bursa privată/mecenatul, suma dedusă pentru acea sponsorizare/bursă privată sau mecenat din impozitul pe profit, în perioade fiscale precedente, în limita prevăzută de lege, se adaugă ca diferență de plată la impozitul pe profit datorat în trimestrul/anul restituirii sponsorizării/bursei private/mecenatului. Pentru situațiile în care restituirile de sponsorizări/burse private/mecenat se efectuează în același an fiscal, contribuabilul regularizează în trimestrul/anul restituirii sponsorizării/bursei private/mecenatului sumele deduse din impozitul pe profit, în trimestrele precedente, în limita prevăzută de lege.
9. Cheltuielile reprezentând amortizarea aparatelor de marcat electronice fiscale se scad din impozitul pe profit și sunt cheltuieli nedeductibile la calculul rezultatului fiscal.
10. Contribuabilii care la determinarea impozitului pe profit aferent anului 2020 scad costul de achiziție al aparatelor de marcat electronice fiscale achiziționate și puse în funcțiune în anii 2018 și 2019, potrivit Legii nr. 153/2020, pentru care au aplicat în anii respectivi prevederile privind scutirea de impozit a profitului reinvestit (art. 22 din Codul fiscal), adaugă la impozitul datorat și valoarea impozitului pe profit scutit aferent acestor aparate.

B. Impozit pe veniturile microîntreprinderilor

1. Pentru determinarea bazei impozabile a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor se scad dividendele primite de la o persoană juridică română.
2. Pentru încadrarea în condițiile privind plafonul de venituri (1.000.000 euro) pentru intrarea/ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, se vor lua în calcul aceleași elemente care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 53. Vechea reglementare prevede faptul că se vor lua în calcul aceleași venituri (și nu elemente) care constituie baza impozabilă.

C. Impozit pe venit

1. Declarația 205 se va depune până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat

Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitelor au obligația să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat, cu excepția plătitorilor de venituri din salarii și asimilate salariilor, plătitorilor de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, plătitorilor de venituri în baza contractelor de activitate sportivă, venituri din arendă sau din asocieri cu persoane juridice, aceștia având obligația depunerii Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate.

2. Nu sunt cheltuieli deductibile la calculul impozitului pe venit:

– cheltuielile cu amortizarea bunurilor din patrimoniul personal afectate exercitării activității, potrivit legii;

Reevaluarea clădirilor

expert contabil
Olga CREVELESCU

MONOGRAFIE
CONTABILĂ

Societatea Alido SRL deține în proprietate două imobile: o clădire de birouri, clădirea A, în valoare de 1.200.000 lei, situată în Timișoara și o casă de locuit, clădirea B, în valoare de 480.000 lei, situată într-o zonă turistică.

Durata de amortizare a imobilelor a fost stabilită la 40 de ani.

Până la data primei reevaluări s-au înregistrat cheltuieli cu amortizarea în sumă de 82.500 lei pentru clădirea A și 30.000 lei pentru clădirea B.

Potrivit politicilor contabile aprobate în cadrul companiei, clădirile se evidențiază în contabilitate la valoarea reevaluată, iar transferul rezervei din reevaluare în contul de rezultat reportat se efectuează pe măsura amortizării activului. La reevaluarea unei imobilizări corporale, amortizarea cumulată la data reevaluării este eliminată din valoarea contabilă brută a activului și valoarea netă, determinată în urma corectării cu ajustările de valoare, este recalculată la valoarea reevaluată a activului. Această metodă este folosită, de-seori, pentru clădirile care sunt reevaluate la valoarea lor de piață.

În aceste condiții, s-au efectuat 3 reevaluări consecutive la un interval de 3 ani.

Stabilim care este monografia contabilă pentru reevaluările efectuate:

- Prima reevaluare a activului A – plus din reevaluare.
- Prima reevaluare a activului B – minus din reevaluare.
- A doua reevaluare a activului A – minus din reevaluare când anterior s-a înregistrat un plus din reevaluare mai mare.
- A doua reevaluare a activului B – plus din reevaluare când anterior s-a înregistrat un minus din reevaluare.
- A treia reevaluare a activului A – plus din reevaluare când anterior s-a mai înregistrat un plus din reevaluare.
- A treia reevaluare a activului B – minus din reevaluare când anterior s-a înregistrat un plus din reevaluare mai mic.

Potrivit Reglementărilor contabile în vigoare, aprobate prin O.M.F.P. nr. 1.802/2014, cu modificările și completările ulterioare, secțiunea 3.4.1. Reevaluarea imobilizărilor corporale, prin derogare de la evaluarea pe baza principiului costului de achiziție sau al costului de producție, entitățile pot proceda la reevaluarea imobilizărilor corporale existente la sfârșitul exercițiului financiar, astfel încât acestea să fie prezentate în contabilitate la valoarea justă, cu reflectarea rezultatelor acestei reevaluări în situațiile financiare întocmite pentru acel exercițiu.

Amortizarea calculată pentru imobilizările corporale astfel reevaluate se înregistrează în contabilitate începând cu exercițiul financiar următor celui pentru care s-a efectuat reevaluarea.

Reevaluarea imobilizărilor corporale se face la valoarea justă de la data bilanțului. Valoarea justă se determină pe baza unor evaluări efectuate, de regulă, de evaluatori autorizați, potrivit legii.

În cazul în care, ulterior recunoașterii inițiale ca activ, valoarea unui activ imobilizat este determinată pe baza reevaluării activului respectiv, valoarea rezultată din reevaluare va fi atribuită activului, în locul costului de achiziție/costului de producție sau al oricărei altei valori atribuite înainte aceluși activ.

În astfel de cazuri, regulile privind amortizarea se vor aplica activului având în vedere valoarea acestuia, determinată în urma reevaluării.

IMPORTANT!

Elementele dintr-o categorie de imobilizări corporale se reevaluează simultan pentru a se evita reevaluarea selectivă și raportarea în situațiile financiare anuale a unor valori care sunt o combinație de costuri și valori calculate la date diferite. Dacă un activ imobilizat este reevaluat, toate celelalte active din categoria din care face parte trebuie reevaluate. O categorie de imobilizări corporale cuprinde active de aceeași natură și utilizări similare, aflate în exploatarea unei entități.

Exemple de categorii de imobilizări corporale sunt: terenuri; clădiri; mașini și echipamente; nave; aeronave etc.

Reevaluările trebuie făcute cu suficientă regularitate, astfel încât valoarea contabilă să nu difere substanțial de cea care ar fi determinată folosind valoarea justă de la data bilanțului.

Valoarea justă a imobilizărilor corporale este determinată, în general, plecând de la valoarea lor de piață, pe baza informațiilor pe care le-ar utiliza participanții de pe piață atunci când stabilesc prețul activului, presupunând că participanții de pe piață acționează pentru a obține un beneficiu economic maxim.

Valoarea justă reprezintă prețul care ar fi încasat pentru vânzarea unui activ într-o tranzacție reglementată pe piața principală (dacă există) sau cea mai avantajoasă, la data evaluării, în condițiile curente de piață (adică un preț de ieșire), indiferent dacă respectivul preț este direct observabil sau este estimat utilizând o altă tehnică de evaluare.

Dacă valoarea justă a unei imobilizări corporale nu mai poate fi determinată, valoarea activului prezentată în bilanț trebuie să fie valoarea sa reevaluată la data ultimei reevaluări, din care se scad ajustările cumulate de valoare.

În cazul efectuării reevaluării imobilizărilor corporale, acest lucru trebuie prezentat în notele explicative, împreună cu elementele supuse reevaluării, metoda prin care s-au calculat valorile prezentate, precum și elementul afectat din contul de profit și pierdere.

IMPORTANT!

În cazul în care se efectuează reevaluarea imobilizărilor corporale, diferența dintre valoarea rezultată în urma evaluării pe baza costului de achiziție sau a costului de producție și valoarea rezultată în urma reevaluării trebuie prezentată în bilanț la rezerva din reevaluare, ca un subelement distinct în „Capital și rezerve” (contul 105 „Rezerve din reevaluare”).

Surplusul din reevaluare inclus în rezerva din reevaluare este capitalizat prin transferul direct în rezultatul reportat (contul 1175 „Rezultatul reportat reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare”), atunci când acest surplus reprezintă un câștig realizat.

Câștigul se consideră realizat la scoaterea din evidență a activului pentru care s-a constituit rezervă din reevaluare. Cu toate acestea, o parte din câștig poate fi realizat pe măsură ce activul este folosit de entitate.

În acest caz, valoarea rezervei transferate este diferența dintre amortizarea calculată pe baza valorii contabile reevaluate și valoarea amortizării calculate pe baza costului inițial al activului.

Rezerva din reevaluare se reduce în măsura în care sumele transferate la aceasta nu mai sunt necesare pentru aplicarea metodei contabile bazate pe reevaluare.

DE REȚINUT!

Dacă rezultatul reevaluării este o creștere față de valoarea contabilă netă, atunci aceasta se tratează astfel:

– ca o creștere a rezervei din reevaluare prezentată în cadrul elementului „Capital și rezerve”, dacă nu a existat o descreștere anterioară recunoscută ca o cheltuială aferentă acelui activ;

sau

– ca un venit care să compenseze cheltuiala cu descreșterea recunoscută anterior la acel activ.

Dacă rezultatul reevaluării este o descreștere a valorii contabile nete, aceasta se tratează ca o cheltuială cu întreaga valoare a deprecierei, atunci când în rezerva din reevaluare nu este înregistrată o sumă referitoare la acel activ (surplus din reevaluare) sau ca o scădere a rezervei din reevaluare prezentată în cadrul elementului „Capital și rezerve”, cu minimumul dintre valoarea acelei rezerve și valoarea descreșterii, iar eventuala diferență rămasă neacoperită se înregistrează ca o cheltuială.

Sumele reprezentând diferențe de natura veniturilor și cheltuielilor rezultate din reevaluare trebuie prezentate separat în contul de profit și pierdere (contul 755 „Venituri din reevaluarea imobilizărilor corporale”, respectiv contul 655 „Cheltuieli din reevaluarea imobilizărilor corporale”, după caz).

ATENȚIE!

Nicio parte din rezerva din reevaluare nu poate fi distribuită, direct sau indirect, cu excepția cazului în care reprezintă un câștig efectiv realizat. De asemenea, rezerva din reevaluare nu poate fi redusă decât în situațiile menționate anterior.

În cazul terenurilor și clădirilor care au fost reevaluate și au făcut obiectul unei cedări parțiale, la scoaterea din evidență a acestora, diferența din reevaluare aferentă părții cedate se consideră surplus realizat din rezerve din reevaluare, corespunzător valorii contabile a terenurilor, respectiv a clădirilor, scoase din evidență, și se evidențiază în contul 1175 „Rezultatul reportat reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare”.115 – Ajustările de valoare se calculează în fiecare exercițiu financiar pe baza valorii reevaluate a imobilizărilor respective.

În cazul în care se efectuează reevaluarea, în notele explicative trebuie prezentate următoarele informații:

- ✓ dacă a fost implicat un evaluator autorizat, potrivit legii;
- ✓ pentru fiecare categorie de imobilizări corporale reevaluată, valoarea contabilă care ar fi fost recunoscută dacă activele ar fi fost înregistrate la cost istoric;
- ✓ surplusul din reevaluare, indicând modificarea aferentă perioadei.

Prima reevaluare a activului A – plus din reevaluare

Cost de achiziție: 1.200.000 lei

Amortizare înregistrată până la data evaluării: 82.500 lei

Valoarea contabilă netă: 1.117.500 lei (1.200.000 lei – 82.500 lei)

Valoarea justă determinată de un evaluator independent este de 1.210.000 lei.

Valoarea justă este mai mare decât valoarea netă contabilă, deci rezultă o creștere a valorii activului care trebuie evidențiată.

Creșterea din reevaluarea activului este de 92.500 lei (1.210.000 lei – 1.117.500 lei).

Serviciu transport bunuri pentru beneficiar din UK. Regim fiscal TVA

ÎNTREBARE:

Societatea prestează servicii de transport marfă pentru o societate cu sediul social în UK.

Care este diferența în modul de facturare din punctul de vedere al TVA (se facturează cu sau fără TVA) pentru acest client dacă nu se cunoaște faptul că este client final sau casă de expediții? Care este baza legală pentru scutirea de TVA pentru acest tip de transport începând cu 01.01.2021?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Având în vedere faptul că beneficiarul serviciului de transport are sediul activității economice în UK, serviciul respectiv este neimpozabil în România conform prevederilor art. 278 alin. (2) din Codul fiscal prin care se reglementează că locul prestării se consideră a fi locul unde este stabilit beneficiarul serviciului respectiv.

Acest regim fiscal este aplicabil indiferent de faptul că beneficiar al serviciului de transport este:

- fie furnizorul bunurilor din UK;
- fie o casă de expediție din UK care subcontractează serviciul de transport către transportatorul din România;
- fie un alt transportator din UK care subcontractează serviciul de transport către transportatorul din România.

Astfel, pentru aplicarea acestui regim de neimpozitare, este suficient să cunoașteți, cu certitudine, locul unde beneficiarul are sediul activității economice: în UK.

Așa cum rezultă din O.M.F.P. nr. 103/2016, modificat și completat prin O.M.F.P. nr. 2.148/2020, scutirea pentru un serviciu legat direct de un export de bunuri sau de un import de bunuri se aplică numai dacă locul transportului/serviciilor accesorii se consideră în România conform prevederilor art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. Acest aspect este reglementat prin anexa privind Instrucțiunile de aplicare a scutirii, la art. 1 alin. (2):

„(2) Justificarea scutirilor prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a)-i), art. 294 alin. (2) și art. 296 din Codul fiscal se face de către persoana impozabilă care poate avea calitatea de furnizor/prestator sau, după caz, de beneficiar.

Scutirea de taxă pe valoarea adăugată se aplică numai în situația în care locul operațiunii se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 275 și 278 din Codul fiscal. În cazul serviciilor pentru care ar fi aplicabile prevederile

Potrivit art. 53 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, „baza impozabilă a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor o constituie veniturile din orice sursă, din care se scad: (...) d) veniturile din subvenții”.

Prin urmare, valoarea stimulentului de risc nu reprezintă venit impozabil la calculul impozitului pe venitul microîntreprinderilor.

AIC. Import de bunuri. Reduceri comerciale primite ulterior facturării. Monografie contabilă

ÎNTREBARE:

Când se aplică taxare inversă atât în cazul partenerilor UE, cât și în cazul partenerilor non UE? Care este articolul din Codul fiscal?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

1. Achiziție intracomunitară de bunuri

Conform prevederilor de la art. 273 alin. (1) din Codul fiscal, se consideră achiziție intracomunitară de bunuri obținerea dreptului de a dispune, ca și un proprietar, de bunuri mobile corporale expediate sau transportate la destinația indicată de cumpărător, de către furnizor, de către cumpărător sau de către altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului, către un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului sau de expediere a bunurilor.

În Normele metodologice la pct. 10 alin. (1) se prevede că: „În sensul art. 273 alin. (1) din Codul fiscal, dacă în statul membru din care începe expedierea sau transportul bunurilor are loc o livrare intracomunitară de bunuri, într-un alt stat membru are loc o achiziție intracomunitară de bunuri în funcție de locul acestei operațiuni stabilit conform prevederilor art. 276 din Codul fiscal.”

Dacă furnizorul intracomunitar a efectuat o livrare intracomunitară de bunuri în România și a emis o factură în regim de scutire de TVA, societatea efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri, pentru care aplică taxarea inversă (4426 = 4427) și pentru care va depune declarația 390 până pe data de 25 a lunii următoare emiterii facturii de către furnizorul intracomunitar.

De asemenea, se vor comunica furnizorului intracomunitar documentele cu privire la justificarea transportului intracomunitar (CMR) și declarația 390 depusă.

2. Import de bunuri dintr-un stat terț

Importul de bunuri este definit prin articolul 274 lit. a) din Codul fiscal drept „intrarea pe teritoriul Uniunii Europene de bunuri care nu se află în libera circulație în înțelesul art. 29 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene”.

Astfel, un import efectuat pe teritoriul României impune efectuarea plății comisioanelor vamale, a taxei vamale și a TVA bugetului de stat din România pe baza unei declarații vamale de import.

Importatorul este definit prin art. 266 alin. (1) „Semnificația unor termeni și expresii” pct. 158 conform căruia:

către persoane neimpozabile, va urmări dacă depășește plafonul pentru vânzări la distanță din fiecare stat membru. Dacă depășește plafonul în alt stat membru, va trebui să se înregistreze în scopuri de TVA în statul respectiv.

4. Achiziții/vânzări din/în afara Uniunii Europene:

Aceste operațiuni sunt supuse legislației vamale. În acest sens se vor întreprinde demersurile necesare pentru a efectua formalitățile de import/export.

Taxa pe valoarea adăugată achitată în vamă pentru importurile de bunuri se include în costul de achiziție al acestora.

Monografie: automate de cafea, sucuri, sandwich-uri

ÎNTREBARE:

O societate comercială plătitoare de TVA a achiziționat 2 automate, unul pentru cafea și unul pentru sucuri, sandwich-uri etc. Societatea se aprovizionează cu produsele care se vând în automate (cafea, zahăr, lapte, sucuri etc.).

Care este monografia contabilă atât pentru cafea, cât și pentru celelalte produse?

Cum se va proceda cu banii din vânzări?

Trebuie să se emită factura fiscală pentru marfa vândută, trebuie colectată TVA?

Este suficient un proces-verbal emis în ziua în care se ridică banii din automat și dispoziție de încasare?

Ce cod CAEN trebuie activat pentru acest tip de activitate?

Spațiul unde vor fi amplasate automatele este închiriat, se plătește chirie. Este necesar să se deschidă punct de lucru pentru desfășurarea activității?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Contribuabilii au obligația de a declara organului fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în termen de 30 de zile, înființarea de sedii secundare.

Totuși, deoarece nu sunt angajate persoane din unitate în acele locații unde sunt amplasate aparatele, nu există obligația de a deschide puncte de lucru.

Societatea de vending este specializată în distribuirea de băuturi prin intermediul distribuitorilor automate. În consecință, obiectul principal de activitate al societății ce va desfășura astfel de activități e necesar a fi conform codului CAEN 4799.

4799 Comerț cu amănuntul efectuat în afara magazinelor, standurilor, chioșcurilor și piețelor

Această clasă include:

- comerțul cu amănuntul al oricărui tip de produs, în orice mod care nu este inclus în clasele precedente:
 - prin vânzări directe sau prin intermediul comis-voiajorilor;
 - prin intermediul automatelor de vândut produse etc.;

Vânzare clădire și teren. Regim fiscal TVA

ÎNTREBARE:

O societate comercială plătitoare de TVA a achiziționat în anul 2015 un imobil (clădire + teren) de la o societate comercială plătitoare de TVA și pentru care s-a primit factură cu TVA 24%. În 2021 se dorește vânzarea.

Ce cotă de TVA se va aplica la vânzarea către o persoană juridică plătitoare de TVA?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Potrivit art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, este scutită de TVA:

„livrarea de construcții/părți de construcții și a terenurilor pe care sunt construite, precum și a oricăror altor terenuri. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea de construcții noi, de părți de construcții noi sau de terenuri construite. În sensul prezentului articol se definesc următoarele:

1. teren constructibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare;
2. construcție înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;
3. livrarea unei construcții noi sau a unei părți din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcției sau a unei părți a acesteia, după caz, în urma transformării;
4. o construcție nouă cuprinde și orice construcție transformată sau parte transformată a unei construcții, dacă costul transformării, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea construcției sau a părții din construcție, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării, respectiv valoarea înregistrată în contabilitate în cazul persoanelor impozabile care au obligativitatea de a conduce evidența contabilă și care nu aplică metoda de evaluare bazată pe cost în conformitate cu Standardele internaționale de raportare financiară sau valoarea stabilită printr-un raport de expertiză/evaluare, în cazul altor persoane impozabile. În cazul în care se înstrăinează doar o parte din construcție, iar valoarea acesteia și a îmbunătățirilor aferente nu pot fi determinate pe baza datelor din contabilitate, acestea vor fi determinate în baza unui raport de expertiză/evaluare;”.

Norme metodologice

„55. (1) În aplicarea art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, atunci când se livrează un corp funciar unic format din construcția și terenul pe care aceasta este edificată, identificat printr-un singur număr cadastral:

- a) terenul pe care s-a edificat construcția urmează regimul construcției, dacă valoarea acestuia este mai mică decât valoarea construcției așa cum rezultă din raportul de expertiză/evaluare;
- b) construcția va urma regimul terenului pe care este edificată, dacă valoarea acesteia este mai mică decât valoarea terenului așa cum rezultă din raportul de expertiză/evaluare;
- c) dacă terenul și construcția au valori egale, așa cum rezultă din raportul de expertiză/evaluare, regimul corpului funciar se stabilește în funcție de bunul imobil cu suprafața cea mai mare. Se va avea în vedere suprafața construită desfășurată a construcției.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situația în care se livrează un teren pe care se află o construcție a cărei demolare a început înainte de livrare și a fost asumată de vânzător. Asemenea operațiuni de livrare și de demolare formează o